

PAGE . ۱

VOL . ۲

Nº - ۷

سال پنجم

ماه کلیت ششم

جعفر کمال اختر

۱۳۱۹

صفحہ اول
جلد پنجم
شمارہ هفتم
قیمت اشتراک
۱۳ جولائی

اینجینیوں بر حسب تاریخ بھائی ہر ہزارہ روز چاپ و توزیع میکردار دو سالانہ یکاںکی بشر وحدت ادبیان و توزیع صلح عمومی و تربیت اطفال و پیش فتا مرچھرست بھائی اللہ در اطراف جهان و ترضیح حفاظتی زمین عربی خواهد نوشت و مقالات مفید که موافق سبک ادارہ ماست قبل و نشر خواهد گردید

بریت اسلام عالم مذہبی است و مذہبیت بر دو قسم است
مذہب علم طبیعت و مذہب عالم حقیقت کہ تعلق بمالک
اخلاق دارہ وناہرہ و مذهب اجتماعیہ جمع نشود فلاح
و فلاح حاصل نشد ملاحظہ نمائید کہ در جهان اور روایت
مذہب طبیعتیہ خیہ بر از لختہ و کتن جوہ قدر تاریخ است جمع
افکار مذہبیہ مذہبیہ و مذهبیت ہر روز تجدید فلاح از
و تزیید مزاد التهاب عالم بکلی منقطع و نفس و روحیہ بردار
زلہ و خیران نہیں مذہب اخلاق و روحانیت و ایمان و ایمان
الله بکلی منفرد باعی چنانکہ در عالم طبیعت مرن و مسلمان
محبین دو عالم حقیقت بینی المیان و موحدان شیم و خلاقوں
فضائل بیلان دکالات حقیقی عالم انسانی و عادات و روحانیات
و مبدارج ب نویں مذہب طبیعی فلا سفر اخند و معلم
مذہب حقیقت مظاہر حقیقتہ الہیہ اند لهذا کر علام انسان
انہیں طبیعی و مذهبی عروم ماند بقیمت بالغہ رکاب
عالم حیلی فتبلا کردار مذہب طبیعی مانند بجاج و مذہب
الروی مانند سراج مذہب جملہ مانند جسم است و مذہب
مانند معراج این سراج اسرار لازم را بحسب طریق و رجہ
صدیق اللہ جلب نوس حکیم را مطالعہ غاکہ در ترقیات مذہب
عالیہ انسانی ایلیف نمرودہ میکرید عقلاء دینیہ ایلیفthem و مطہ
عالیہ مذہب و انسانیت است چنانکہ در بیان ملاحظہ
مکیم گروہی اکہ بیہانند چون دینی عائد دینیہ مثبت
و مستحبہ مولم ایز فقر فدیو فضیلہ مفتخر بیان ایلیف

لارڈ مُرُجی
لارج مُرُجی
لارج مُرُجی
لارج مُرُجی
لارج مُرُجی

ای مفترون و شش حقیقت : نامہ شمارہ پنجم دلیل بر آن ہے
کہ از افق و بعد از جویں تباہ طبع نہ رہے امید پھانس کے پس از
طبع صحیح آفتاب و مختصرہ چنان اشرف نہایت کہ پر قرب برآفاق نہ
معلوم آجنبیوں کہ عالم وجود فناج میری و معلم است و عرب بر
دو قسم است بریان عالم طبیعت و عربیان عالم حقیقت اگر میں
لرجال طبیعت بگذری جنگل و خارستان گرد و ملچمن دنی
با فیان مہربان بیان آید جنگل و خارستان شرہ و خارستان کیا
گردد پرس معلوم شد کہ دو عالم طبیعت نہیں کام است و محبین
ملائکہ فرما کہ نوع بشرگر از تربیت و تعلیم محروم ماند جنم
سمم گردد چہ کہ اقول سوچشہ بیچ و جہے ارجمندیاں
نہایت شلاچہ ورق است بیان سیاہان افیک و سیاہان
اویک اینہا خلق اللہ البغیلی صورۃ البشیرہ آنان مجدهن
و باہوش و فرهنگ حقیقی دلابن سفر دریاچے و مدارس و کتابخانہ
سیاہان مسلاش نگنیت حبیتہا عین نظر شد مانند عین نظر
اویک و پیغمبر نکتہ ها پی سیبیہ پرسیہ فرق است بیان ایلیف
اویع سیاہ بکی دلائل جوہل دیگری دلوج مذہب
جز تربیت بقیاز است تعلیم و تربیت بیہ عزت آنان دین
تربیت بہب ذلت ایمان مسیحہ پس از این معلم شد کہ

وآخری نشید که هنوز فیلسوف بعد از آنچه سلوك و رفاقت
باشد از دنیاد جرید *
بنزکش حصل بساید عزم این فرقه درنهایت کمال بفضائل مختار
بنت" *

با حسب الله جمالهاست پنجاه سال گهی داشت دلائل
واعلال بود و گهی مبتلا بعقولیست خار عاقبت درین
اسیر نهادگشت و بعد از ناکان نناج و صدعات فرق
الطاقه سخون بعلاقه کرد و بنت آنست دعوقی دی
با سرمه شبی مطلع شد و امان لجه نفرمود همراه هد
نهام بود و دخشم غصه از نظر اول دست عده دان دینا
بنی بلاد بلغه اسکوگشت و بعد از هبف و سخن لغظ
قرار یافت و قریب است پنج سنه در آن نهاد مظلوم
آفاقگشت مصابب و بلایای حضرت مسعود این نامه
شنبه شنبه ندارد خفرا بنت که در آن حیات آسایش بکلی
مقدور جمیع این بلایا رخن دسته باش جمال مرعد قتل فرمود
تایان بش و حدمت انسانی تقریب باید و اخادری کاتگی فاسیو
جوید و سیاست اخلاق و بیکجا کنی بکلی برآورد و در جمع الواح
خریص و تشویق و تصریع فرمود که فرج و نجاح حصر در دست
عالی انسان است که باید این وحدت با قدر مصالح قبیله
در آن سستگردد برای دهظه هر که اشراف جمیع هستند
موضوع آن اثراق امری از امور بود در آن ظهور حضرت
کلم موضع شریعت الله دلایل و اتفاقات برب المیزد
بود و احکام و احیات حق و کزان ایش که در قرآن مذکور
ربنا لا نهل علينا امرا کامله على الدین فقبلنا و درین امری

نیز سیاست سبع مرضی و اساس شریعت آن جمع طبع حسر اخلاق
و اندیف و دفات و عدم انتقام از اعلی اتفاق و شفاف بود لذا
من هدیت علی صدک الامن حول الایران فرمود و درین
ظهور جمال بختی سخن اسر و اساس دین الله کسر احنا
ایی بالذی روح خاکب الہم، ملک بود که از اخلاق و عدم
ایلاف احباب امریته الله فیلیخود بود و دل پرخود لهدنا
عبد البهاء مکاتبه مخابره بالحیاتیه مذهبیه سفر ایزد ولی
چوف این أيام از گوشه و کاربشاپی ایلاف ابراسیع پارویانه
اما و این دو بعدیم و قریبیل اساس دین الله در مرضی شیخ
گوید لهدنا بکرا این قلم بذکر آن بندگان پروردگار بود است

پرسید شد از بیان مالم انسا بر تحقیق بحری کلام نا اعراب
تفرقه از دنیل کلمه واحده جمع کند و مدل تفاصله سازچه
و احمد بنو شاند و معاذ و فضائل بدل بمحبت و ولا فاید
و جنگ و بعد از بفتح و سلام ایام دهد چنانچه حضرت عزیز
علیه الصدقه والسلام قابل تفاصله تفاصله من و شاهزاده عربان با دین
بیکدیگر ایام داد و دنیل تجیه و حدت در آمد این بروکه آن
عربان با دین ترقی عظیم نمودند و در عالم کمال مسویه و صوریه مالم
افراحتند و عزیز این قیم باقیه و چنین حضرت سیح علیه السلام
محل تنازعه تباخه تفاصله بیان نمودند که عربان با دین
اجنبیان را که درنهایت بغض و معاذ و بدویین واحد
جمع کرد و این باط تام نشید پرس رفع و معین شد که از بیان
مالم ایضا مرتی و مسلم عربی لازم راندار مطاهی و فتنه الهیه
اند و اگر نعمتی گویند که ماله خواصیم و احیاج تعلم ندایم
شتو آن است که خواهر ام را لشکری گویند ما در جنون عربی اهیم
محاج بسوار پیش این رفع است که این خوبی ای اسارت
جمع لشکریه از خواصیم چهار نهاد کل محاج سرویزد که مرتب
محرمی است و هدایا کاف و این هنری التی التی التی التی التی التی
الله الامم * میدالحساء عکس

لر و حکم الحکام

بغداد احیای الای بوساطه قائم مقام
هوا لله

ای بالذی روح خاکب الہم، ملک بود که از اخلاق و عدم
ایلاف احباب امریته الله فیلیخود بود و دل پرخود لهدنا
عبد البهاء مکاتبه مخابره بالحیاتیه مذهبیه سفر ایزد ولی
کتب و اوراق و حکم بتعارف ابراسیع پارویانه
اما و این دو بعدیم و قریبیل اساس دین الله در مرضی شیخ
گوید لهدنا بکرا این قلم بذکر آن بندگان پروردگار بود است

الجنة خارج الشجرة البستان والغابة
كذلك منك بالمرة التي لا فضام لها
وعليل البهاء، الأبهى، عبد العصا، عباس

رَجَحُ الْمِسْنَانِ

آبادم میرزا قابل
همو آنلہ

ای بینه آستان مقدس نامه شماره بیان و فتکه دس
عیط عظم مشاغل و غواص و فاپر متفرق است جرب
سله نی که حزانته بودید بتفصیل پیش رستخیز است
لهذا جواب خنثی قریر می شود که در اینجا دیگر اخیر
نفس را طفه دنیا و جهود را سطه مابین جهادات و تجزیه
است یعنی دفعه ایزات و حبس ایزات از جهتی لطافت
روحانی داشت و از جهتی کثافت شهادت جهاد و رستخیز

نامه سیف نه بفر دنام طاره نه خیر تام بکه همچوین
وینخ بین الامیزانت آگه جهت مه حاینه غلبه کند
علوی گرده نزد شود رحایی گرد مطئته شود لذتی
گردد مرضیه شود و اگر بشوند لکاف ناسف آلوه
شود سترق بجز خلوات گرده تو امه شود اما به بال تو گرده
و در اسخال عالم و جهاد مفربايد لهداد و جنبه دارم چون
جنبه نه لذت عقل بر عالم طبیعت عالم گردید قدر کاشته فی یابد
که صدر آن از بدمع و واقع مقام و خواص ای اشود از

امة الله الخير المشتملة بناءً على اهله محبته من ادركت
لما سمعت حضرت ذييع جميع رازفلن نهايته سهرها صافرت
ابوع دار ازال طاف المرى اميد چانست که محفل آلام حسن
نهابت انتظام حاصل فاید ربومت ایشان مدعوت نام غوفه
خدوات شکر از آن محفل ظاهر گردید . بجمع آن آلام حسن
شارط طاف المرى برداشتا و علیک البهاء الابرق ع ع

لله وأفتکری ورجست عظی والفت باجع تار و صداقت
ویمانت ومرورانی صبیقی ملی باجع از ادب شاهنامه و خواهد
بنها بست دوستی و راستی میانست و دیانتو الفت و فخایع
گردد حال این همچون نهاد امر الله و دین کوکب رحیما و دین الله آیا
انصاف است که فهم احتلاف بین اجیاء عدم اخدا مستور
و پنهان گردد لا والله یکه جمیع ماباید بیکان انکان رنجان
نمایم تاچه رسید باشنا اغیانه باشد پریم ناجصرد
پیاس هذه شریعت الله و دین الله و امر الله فی هذا
القدر الجیل والمعذالت قلم اصمیم یمانست که لجهایانه
مانند چنین سنتیں از اشراق کردند و همروه بدگاه جمال بند
الخانم و آن یاران سخانی سرهبای آسمانی خواهم که هر یک
از افق نقدیں چون ستاره برخشنده و مانند نسیم مهب
غایت هرفسته و پژمرده فی را درج حیات چشمدویم

الْمُكَبِّرُ

۲- ده جاچین فریضی از اهل سنت دو، حسینان مرتبتة و اثناء
هُوَ اللّٰهُ
اعظ الخفیف روزی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بربلاعی
بام بود شخصی کام فیاد برادر که پاعلی یعنی حفظ الرؤوف
که در صور تجابت او حفظ و مصون فرموده بلي حضرت پیش
خود را پاپین اندیشید "طالب طلب رسانخان نهاید بلکه
طلب طالب رسانخان مازیمایش کن" و همچین فلان میگذرد
که در غصنه که زیارت مساجد نکشود عاقبتی خواهد اتفاق داشت

لهم اهمل شئلا عظيم فهو دليل ما لا يشترى ان حضرت
رسول مقوله العذاء ما يعيث بالکروند جواب فرمود ^{لو}
ذلك الغسل لا ينكثه من المحرر ولا اعلم ماذا افعل في سبکم عذاء
ابن فضیلان لست روايته ثابتة ولكن انظر الى الاشارة وذلك
البيان ان الامر بمنصب لا يحفله الامالك مفترى او بي
مرسل وهذا نظر الحديث ثم اعلم ان الختم ثابتة التلب

﴿ دُوْلَهُنْفَطْ طَبِيَّانُ ﴾

هَوَاللَّهُ

﴿ فَدَكَرَ لِلْأَذْكَرِ نَفْعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

قرآن حضرت حکیم باشی علیہ بھت، اللہ الاعظم
کہ براہم بھاوساچیان عمل و نزدیقی ثابت و روشناست

کہ بہترین وسیلہ بخات من فی العالم و حیات بخادم و نزد

ای حکیم الہی از بیان تابع نایبناهنا درونیا در حضف

حضرت بھاوساچیان و مابین مقصود علی فتنہ طبیان سرورد اطبائی الہی و اطبائی طبیعی و درست کرد و

صفت نیکوں نفرس باکی طبیان الہی بوعنده دشمنی

و نعمیل احمد حق و احمد علیہ نامنید و بمصادف بلطفت

آن طبیان در دست انسانی قصیل طبا بتکر و ند لرنا

امرض عزمه نفرس انسانی را بلکہ عمل مهلاک آنماق دشمنی

دیگر انکه باید باینم که وظائف حالیه احیا، اللہ غیرت

و نجات بیار کشیدند بیان اندیز پستار بودند و علیہ

معالیہ ایمان سینووند این دو فرقہ هردو خادم عالم

انسانی بودند و فیلد عظیمہ از هردو هنف دستیان و ط

قو شکرکن خدا را که طبیب دل و جانی و حکیم حیم بیان

میزان معجانی داروی جانی دھی و علیبوون جسمانی اعلاء و دل اهل بھا، ایت که اگر مطلع نیلمات عالیہ الرسیہ باشد اقبال

بیانی علمی جامع دو طبایقی و حائز دو منقبت اینست غایب و دھکا، خلی خوسته از اجل، فرانپ دینیہ خود

غفلت نایم بدریهات سبب ایمان اشتیام

عین رهبت ایت فضل و رحمت که تو را موافق بودت

یا س داعیا مدد و منظہر الطاف بیشمار فرموده جمع

نفس خواه خوبی و خواه بیکانه که از قزوین مرور عزمه

و با ایها ملاقات شد کل از تواریخی و مسند و خشنود ند

آنها انتشار یافته باین رفعیها دریافت اجسامی و نشود

از این رهبت عبدالبھا، تنبیہ خدمت تو سخن و آریت که بدشک نجات سایقین را بهم خواهد داد و دماد

و سرفیت تو مینايد ای کاش من نیز از این خدمت نهییے مطہر شہادی مخلصین را بی خدمت میگذرانه

داشتم و هر ہی میگرفتم لکن خیصر بعثتمن دیتا، جمع بیان از تقاضہ را کلمہ امداد مقصود امید و طبیعت است که این

رو جاذ راهیت ایم ابری باکمال اشتاق بر ساز و علیک عبادل بائیه سزا و ای زندگی و نیز فیروزات متفق دارم

و رسائل ہم تکلیع بیعہم بیان از دوستان فر اعم آئی

البھا، الابره، عبد الجبیر، عیسیٰ

**

بِحُمْرَةِ الْخَتْرِ : قبل ایمیج باعضاً اقدس رو و داری بعده

بایمیکا از جملہ بیانات بالیک ایز بود - که اگر شخصی

اولاً طردن ایز نہان باشد و دی از نیمات اللہ محروم

شود ابداعتی نہار دے ..

بِحُمْرَةِ الْخَتْرِ : حضرت طالعائی و برادر ایشان

آقا میرزا ایم مرقوم فرموده بودند که نفرسی د

علاقیم پیدا شدند لانا خنهم لومہ کام فی نشر النہای

الاہمیہ و نبلیع المقاصد الحیریز . بالیک اللہ بر جم

مکمل اذار و نیا

با مقایع بیان این شان فائز و ممتاز است از اینجا باشید
شخص بجهل سنتی را می بینید که از قرق عظیمه ایش حیران
می شود با این ستن در اطراف عالم سافرت خود را نداشت
و این نعالم بعوقت جوانی درست پیروی تقویم کردند.

خاستان سفید و عالمه سفیر دارند و گفتگو داشت
با همه انسان بن امر فرمودند امر عاست روح
ب از الله تعالیٰ بد و هام مذهبی و مرجع صالح عمومی
و در حد عالم انسان و اقتصاد ادیان و الملتین افزایش
و تساوی حقوق رجال و نساء و خصیل علوم و فنون
و تشکیل حکمه کبری که انسان صلح بین ملل دلم دنیا
که کل باید مکتبته ترک جنگ نمایند و فرمودند مختصر
اس ادیان الی هست است و الملت ..

و برای نشریات و مهدیان جمیع انجمنه
دکتر آگناس کونس که از اعضای پارلمان است و سر
اچکل منشی سفارت در و فر جمهوری اسلامی
راماله ذلک

چه باختر ؟ درون خبر اعلان حرب مابین دولت
نهاده "اوستراهنگاهی" و حرب رسید که شروع کرد
بجهش. حالکه این آتش هنوز در اتمام است ولایت
جنه است. جمع ادب دختر بیان است صاعت و فناوت و عکس
و غایبی همه فعل شده است و از این ضرر جنی بعد آمریک
رسیده است علی اکتساب بنده شهر نیورولیت. عجب اینجا
که سالگذشت هضرت عبدالبهاء، بنفه تشویه برداشته
به هنگاهی رعیت ای بودت عالم انسانی دعوت فرمودند
و به صلح عمومی و زلک جنگ تشویق کردند پیغام الرحمه
تبليغ مزوند ول امال کشيشهای محظوظ و مهساوه
سرهانی هنگاهی هر چیز به جنگ کردند و دعا و برکت بد
عساکر دادند آیا اینست امر مسیح که مینهادند" من
حضرت علی خبل الائمه قول الله الا قيس ؟ *

این حضرت بحثہ اللہ وحیف بن فزیر علیہ درگبات

«صلی اللہ علیہ وساتھا»
تقریب روزنامه میڈیا پر جزویں ۱۰ ماہ آوریل ۱۹۱۳ نمبر ۱۰
شخیق جلیل ابرار عبدالباقی عباس بیانی تھے کہ
منزل اجلال فرمودند عبدالباقی عباس شخیق جلیل فضل
و عالم و معلم روحانی و رئیس امریکائی هستند و تعالیٰ نے
اللہ رحیم و صلی بین نوع انسان انت ابراہیم
پرای ترویج تعالیٰ این امر مافرید و آکون از مملکت
الان باید نشیف آور وہ اند در ممالک عربی سفر
کرده تا با شوت بگارت نشیف فرمائند ہمہ جانپناہ
داده اند و نظریں در منہاب تطلب و اشتیاق انتقام مورها
تا حال بپراپت نشیف آور وہ اند برائی نزدیک کہ طالب
خلیفہ و علم شرق هستند حال غنیمت است کہ مانعی

خطاب دیان مشرف شوند اینها در باشنا فارسی صحبت
میگردند و بولسطه' دو متجم ترجمه میشود رایشان
بطاهرین سخنی جلیل هستند از سر طفولیت هر خود را
رفت از امر غرور سالهای دلم روحیه عین المکروه

صرف شخص تریج ابن دنالیکه موافق ابن عصر است رئیس
ادیان و مذاهب همچنان مقصود عزیز بخلاف ای شدید
دینه اند و در مملکت عثمانی اسیر مدت ها در حبس و بحر
بوده اند تا آنکه علم اسلام در ترکیه بلند شده و ایشان
از جبریل خلیل جسته بدرود ملاعظه راحت و محترم خواهد
نمیگردند این امر را بهزاده نقوس گوششند و هر چند
چه أيام جیان خود را فدلی نشانی تعالیم نموده اند پس
ایشان حضرت بحثاء الله انجاندان بجا و بزمگاذ ایران
بودند و مؤسسه این امر بودند پس از صد و نهاد
هزار انتشار یافت اهل ایران بعضی مؤمن بعضی متکر
شدند حضرت بحثاء الله در قریب نومند حصم سپر
شدند و بشرایشان باید در شهر تبریز شهید
شد امروش بعد از ظهر نوینه این جریان دھوک
رویت که بهترین هوتل های این شهر است مشرف شد

